

Három millió korona alaptőkével fürdőreszvénytársaság alakul Szegeden.

— Üdülőttelep és szanatórium Kamaráserdőn. — Modern gyógyfürdőhely Magyarkanizsából. —

((Saját tudósítónktól.)) A vállalkozási kedvet felébresztő idők Szeged számára aránylag keveset hoztak. Alakult a háború két utolsó évében néhány életképes vállalatunk, néhány már is virágzó részvénytársaság, nem lehet azonban azt mondani, hogy Szegeden ez ideig sikerült volna teljesen kamatoztatni a város gazdasági életének föllendítése céljából a kézenfekvő konjunktúrákat. Ma egy olyan alakulásról adhatunk hírt, amelyre — nagy jövő vár és amely hozzáértő, agilis és koncepcióval rendelkező vezetés mellett az első olyan intézményeink közé emelkedhetik, amelyek vállalati érdekeik kielégítése mellett a városnak is nagy szolgálatot tehetnek.

Arról van ugyanis szó, hogy három millió korona alaptőkével már a legközelebbi jövőben részvénytársaság alakulna Szegeden, azzal a céllal, hogy Kamaráserdőt modern üdülőtteleppé fejlessze és a magyarkanizsai gyógyfürdővel szoros kapcsolatot teremtve kezébe vegye annak gyorsabb ütemű fejlesztését. A részvénytársaság Szeged székhellyel még az idei nyár folyamán megalkakul, működését nyomban megkezdí, hogy a jövő nyár úgy Kamaráson, mint Magyarkanizsán teljesen felkészülve találja az új alakulást.

Kamaráserdőn Rózsa Béla 95 holdas birtokát akarja megvenni a részvénytársaság, állítólag 600,000 koronáért. A birtokhoz tartozik a kamarási tó is és nagyobbik részén, mintegy 50—60 holdon fenyvesek vannak. A birtok többi részén bükkerdő terül el, de ennek irtásához még az idén hozzá fognak

és az egész hatalmas területét fenyvesekkel népesítik be. Kamaráson szanatóriummal kapcsolatos üdülőttelepet létesít a részvénytársaság, még pedig nagyon helyesen úgy, hogy ott ne csak a hadimilliomosok, hanem például a sokkal szerényebb jövedelmű tisztviselők is elhelyezést találhassanak. Természetesen gondoskodás történik arról is, hogy a tisztviselők ellátása is a lehető legjobb legyen.

Az üdülőtteleppel kapcsolatosan tervbe vették egy mezőgazdasági üzem létesítését is bolgár kertészettel, hogy az ellátást házilag tudják intézni. Így a konyhabetemények mind beterenének, foglalkoznának azon kívül baromfi-tenyésztéssel és tehenészetekkel. Arról is folynak már minél előbb befejezéssel kecsegtető tárgyalások, hogy ki fogja a szanatóriumot, ki a vendéglőt és éttermet vezetni.

Teljes sikerrel kecsegtetnek azok a tárgyalások is, amelyek annak érdekében indultak, hogy a magyarkanizsai fürdőtelep föllendítésének ügye is bevonassék a részvénytársaság ügykörébe. Az új vállalat első dolga lesz, hogy Magyarkanizsán modern szállodát építtet, mert ma a kurszaon néhány szobájától eltekintve, magánosoknál kénytelenek lakni a Magyarkanizsán tartózkodó idegenek.

Az egész alakulat élén dr. Kelemen Béla főispán áll, aki az előmunkálatokat irányítja. Az ügyeket dr. Csikos Nagy József vezeti. Az előmunkálatokban részt vesznek Rökk Iván, Vermes Károly, Vén András és mások.

Szigorubban fogják büntetni az árdrágítókat.

— A képviselőház ülése. —

((Budapesti tudósítónk telefonjelentése.)) A képviselőház szerdai ülését háromnegyed tizenegy órakor nyitotta meg Szász Károly elnök. Napirenden van a lakatörvényről szóló törvényjavaslat.

(Ujabb hatvát deklaráció a magyar királyi honvédség ellen.)

Báró Rajasics József engedélyt kér, hogy előbb személyes kérdésben beszéljen. (A Ház az engedélyt megadta.) Szmracsányi György főispán még mint országgyűlési képviselő őt és több társát megrágalmazta és a hazaárulás vádjával illette a Házban. Ő már akkor visszautasította e rágalmakat. Tudta, hogy hamisítással áll szemben, amely előbb vagy utóbb ki fog derülni. Két héttel ezelőtt Mihalovich bán a sábor nyílt ülésén kijelentette, hogy a mire Szmracsányi vádját építette, hamisítvány. Ezt a horvát bán méltóság tekintélyével mondotta. Kéri mindazokat, akik mindenáron szerepelni akarnak, ne üljenek fel a besugóknak és ne támadják könnyelműen Horvátországot. Ezek a dolgok nem egyes képviselők terhére mennek, hanem a magyarság számára. Ezek után a javaslatról szól, de csak általánosságban, mert a javaslat érdemére nézve a horvát képviselők már deklarációt tettek. A magyar országgyűlésnek nincs oka, hogy a honvédség címét egyoldalúan megváltoztassa. Ezért a maga és társai nevében kijelenti a következőket: A miniszterelnök-

nek Hreljanovics képviselő nyilatkozatára adott válasza oly kijelentéseket tartalmaz, amelyek az állami alaptörvény határozmányinak nem felelnek meg s amelyeket Horvátország soha helyesnek el nem ismert és a jövőben sem fog elismerni.

Wekerle Sándor miniszterelnök: Megjegyezni kívánom, hogy azok a vádak, amelyeket Szmracsányi György képviselő hangoztatott, Horvátországból erednek, viszont e vádak bőséges tápot találnak azokban az iratokban, amelyeket Szerbiában találtunk és amelyeknek megbízhatóságához szó sem férhet. E vádak a Pasics-féle lista is támogatja. Kétségbevonni a jóhiszeműségét azoknak, akik e vádak hangoztatottak, nem is lehet. Akkoriban megvizsgálták a vádak alaposságát és két ügyész is konstataálta, hogy a képviselő ur magatartása ellen kifogást emelni nem lehet. (Helyeslés.)

Egészen más a képviselő ur felszólalásának másik része. A képviselő ur hangoztatja annak szükségességét, hogy Magyarországnak és Horvátországnak meg kell egymást értenie. Én ezt elismerem, de hangsúlyozom, hogy mai nyilatkozata nem szolgálja ezt a megértést. Én tételek törvényeink szavai szerint fogok eljárni. Mint a múltkor is kijelentettem, a legnagyobb előzékenységet tanusítom a horvát kérdésben, a "köszönet és az elismerés azonban ezért a mai felszólalásban az, hogy a képviselő ur új jogokról és új kötelességeiről emlékeztet meg. Ez

egy olyan terület, amelyre én a képviselő urat nem követem. Épségben tartom a jogokat és kötelességeket, de ezeknek semmiféle új határt el nem ismerem. Eppen ezért ajánlom, hogy térjünk át mai napirendünkre.

Barta Ödön előadó szólamra áll fel. A horvát képviselők kis csoportja kivonul a tereméből.

Barta Ödön: Hiába vonulnak ki a képviselő urak, kik kell emelnem, hogy állom azt, amit a múltkor mondtam. A véderőbizottság határozata jogosított fel arra, hogy nyilatkozatot tegyek. Ismétlem, hogy a horvát képviselők minapi törekvése ártalmatlan.

A horvátok meg akarják bontani a honvédség egységét és a mikor mi ez ellen tiltakozunk, meg vannak sértve. Hangsúlyozni kell, hogy a magyar honvédség nem két honvédség. A király személyében két szuverén egyesül: a magyar király és az osztrák császár. Harmadik szuverén nincs.

Huszár Károly személyes megtámadás címén felelt Rajasicsnak.

(A Hadigondozó működése.)

Gróf Teleki Pál, mint a Hadigondozó elnöke, főleg azokkal a kérdésekkel foglalkozik, amelyek a Hadigondozó tevékenységével kapcsolatosak. Örömet fejezi ki, hogy e kérdésekben az egész Ház egyértelműen azt a felfogást vallja, hogy a Hadigondozó és főleg a rokkantak kérdése nem charitatív kérdés, de nemzetgazdasági probléma. Hogy ezt ő is, elődje is mindig ennek tekintette, azt bizonyítja a Hadigondozó keretében létesített intézetek. Orvosaink valóban nagyon értékes munkát végeznek és kiváló tudományos eredményeket is értek el. Említették, hogy fürdőhelyekről is kellene gondoskodni a rokkantak számára. A Hadigondozó egyes fürdőket részben bérlet, részben vétel útján üparkodott megszerezni.

Elsősorban a régi foglalkozáshoz való visszatérés a cél. Ez nem mindig olyan könnyű. Nagyon sok szempontot kell figyelembe venni, főleg azt, hogy a rokkantat mindig családjával együtt kell számítani. Ezt azonban olykor szem elől tévesztik. Az ipari kiképzett rokkant, aki azelőtt mezőgazdasággal foglalkozott, nem mindig vétetik ki a mezőgazdaság köréből, hiszen olyan foglalkozásokról is van szó, amelyeket otthon mint mellékfoglalkozásokat végezhet.

(Tisza beszéde az antiszemitizmusról.)

Gróf Tisza István a következő felszólaló. Szükségesnek tartja, hogy ne incidéntlaites tárgyalják a hadigondozás kérdését, hanem behatóan és minden összefüggésben. A rokkantkérdést a legteljesebb mértékben individualizálni kell. Minden rokkant életkörülményeit figyelembe kell venni. Igen röviden akar megemlékezni egy kérdéstről, amelyet a Ház két tagja kedden a képviselőház elé vitt.

— Mélyen sajnálom, hogy olyan kérdéstről szoltak, — mondta, — amelynek a rokkant ügyszemmi köze, semmi vonatkozása nincsen és amelynek pertraktálása semmiféle irányban nem üdvös. Én határozottan és föltétlenül elítélem az antiszemitizmust, amelyet rendes körülmények között is veszedelmesnek tartok, mert szétválasztó, agitativ erejű mozzanat, a háboruban pedig kétszeresen veszélyes.

Farkas Pál: Ugy van!

Meskó Zoltán: Nem kellett volna idehozni, most pedig: „Ugy van“-oz!

Tisza István (Farkas Pál felé fordulva): Én is hibának tartom, hogy idehozták. Az antiszemitizmust nem helyeslem, mert valóságfelekezeti és faji alapon egyforma megítélés alá veszem egy felekezet tagjait, aki-